

az **Allianz** támogatásával.

A megfelelő stílus

Amikor motorra ülünk, legfontosabb a megfelelő mentális hozzáállásunk, hiszen szó szerint ezen múlik a túlélésünk, de ezen múlik a képességeink fenntartása, sőt fejlesztése is! Sokat segíthet ebben a megfelelő motoros stílus, a tudatos alkalmazkodás, valamint agyunk azonnali döntési mechanizmusának ismerete is. Végre pontot tehetünk a „Ki vezet jobban: a nő, vagy a férfi?” kérdésre is.

Szöveg: Szeder Zoltán. Fotók: Joe Antoni.

Sűrűn fordulnak elő olyan közlekedési helyzetek, amiket gyors és helyes döntésekkel ki kell védeni. Azonban bőven vannak olyanok is, amiket kivédeni nem, csak megelőzni lehet. Ezért fontos, hogy előre gondolkodva, figyelemkiesés nélkül hozzuk a helyes döntéseket, hiszen reakcióinkat rengeteg külső és belső tényező (például a kimerültség, a stressz, de még akár a kávé is) képes veszélyes irányba terelni úgy, hogy észre sem vesszük. Tehát a helyes döntésekre csak megfelelő szellemi felkészültség és

megfelelő mentális, azaz agyi hozzáállás, illetve stílus mellett vagyunk képesek. A megfelelő motoros stílus a személyiséghez igazodik, így mindenkinél más és más, ezért nehéz megtalálni. Sokan maguktól nem is képesek rá. De ha ráéltünk, akkor határozott, kiegyensúlyozott és domináns jegyeivel biztosítja szá-

„Ahhoz, hogy biztonságosan tudjunk motorozni, előnyös ha ismerjük agyunk ösztönös, gyors döntéseinek alapjait, amit a közlekedésben folyamatosan hoz.”

munkra a negatív tényezők befolyásolásának minimalizálását. Ekkor rá fogunk csodálkozni, mennyire jó érzelmileg függetlenné válni például az autósok agresszivitásától.

Egy másik érdekes megközelítése a témának a ritmuselmélet, miszerint mindennek és mindenkinek van ritmusa: a forgalomnak, a motornak, sőt nekünk is van egy sajátos ritmusunk, amit meghatározott keretek között tudunk és tudnunk is kell változtatni annak érdekében, hogy megteremtjük az előbbieket között az egyensúlyt.

Ha ezt elkapjuk, kellemes érzés, minden „jól jön ki”. Azonban ha nem, az balesethez is vezethet. Sőt, nem elég megtalálni a ritmust, követni is kell azt, hiszen a közlekedés ritmusa is folyamatosan változik. Képesnek kell lennünk ritmusunkkal követni a lassan változó (pl. város-vidék-váltás), a közepesen változó (pl. du-

gó-lámpa-üres út) és a gyorsan változó (pl. vészhelyzetek, lehetséges nyomvonalak) részeket is. Mit jelent ez? Egyrészt készen kell állnunk a legváratlanabb helyzetekre is azonnal reagálni, másrészt képesnek kell lennünk követni a lassan változó részeket is. Mindkettő nagyon fontos, de az utóbbi hibájába sokkal többen esnek bele, mert nincsenek vele tisztában – gondoljunk csak a Hungaroring kijáratánál kihelyezett figyelmeztetésekre! Ahhoz, hogy biztonságosan tudjunk motorozni, előnyös, ha ismerjük agyunk ösztönös, gyors döntéseinek alapjait, amelyekre a közlekedésben folyamatosan számíthatunk. Agyunk elsősorban két „határt” lát magunkról. Egyik a képességeinknek és a körülményeknek megfelelő fizikai teljesíthatárunk (a motorét és minden befolyásoló tényezőt is beleértve), aminek a helyét pontosan sosem ismerjük, csak ha átlépjük, akkor viszont bekövetkezik a baleset. Másik határ a saját magunknak szabott belső határ, amin még „engedjük magunkat” motorozni. Ezek egymáshoz való viszonya számunkra az érdekes. Minél közelebb kerülnek egymáshoz, annál veszélyesebben motorozunk, viszont annál jobban emelhetjük a tel-

jesítményünk határait, mivel annál közvetlenebb a kapcsolat az ember-gép-természet között. Egyben e két határ közti terület jeleni számunkra az „aranytartalékot”, amit szükség esetén mernünk kell használni. Akik ezzel nincsenek tisztában, azok például egy elrontott kanyarban inkább direkt letérnek az útról, vagy „direkt” elesnek, mintsem megpróbál-

ják korrigálni a hibát, noha lenne rá lehetőség. Nők esetében az alacsonyabb teljesítmőhatár túlzott ráhagyással, míg férfiak esetében a magas teljesítmőhatár minimális ráhagyással a jellemzőbb. Tehát nincs értelme feszegetni a „ki vezet jobban” című kérdést: a férfiak ugyanis többet tudnak „kihozni”, de a nők kevesebb balesetet okoznak átlagosan. Első a biztonság,

ezért célirányos gyakorlással először is szinten tartanunk, illetve növelnünk kell teljesítmőhatárainkat. Ilyenkor magáról a teljesítmőhatárról is pontosabb elképzelésünk lesz. Másodszor, tudatosan fogjuk megtartani és kihasználni a biztonságos távolságot a belső és a fizikai határ között. Gondoljunk csak ellenpéldaként a tipikus tavaszi motorosbalesetekre!

Újdonság

Töréskár – Lopáskár – Elemi kár

Új Allianz Casco - variációk igényre szabottan*

Allianz. Pénzügyi megoldások A-tól Z-ig